

РЕШЕНИЕ

№ 7572

гр. София, 03.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 04.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **6693** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

[фирма] обжалва Заповед № РД-09-153/19.06.2012 г. на кмета на район „В.” – Столична община. Твърди се незаконосъобразност на административния акт поради нищожност, алтернативно – поради неправилност като постановен в противоречие на материално-правните разпоредби и издаден при съществени нарушения на административно-производствените правила - основания за оспорване по чл. 177, ал. 2 и чл. 146, т. 3 и 4 от АПК.

Ответникът – кметът на район „В.” – Столична община, чрез процесуалния си представител отрича основателността на жалбата.

Заинтересованата страна – [фирма], не изпраща представител в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

От фактическа страна.

С Решение № 503/22.06.2006 г., публикувано на интернет страницата на Столична община, Столичният общински съвет, на основание чл. 14, ал. 7 от Закона за общинската собственост и чл. 41, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за провеждане на търгове и конкурси (НУРПТК), е дал съгласие за откриване на процедури за отдаване под наем на части от помещения - публична общинска собственост, за осъществяване на дейност по ученическо столово хранене и е възложил на кмета на СО да открива тези процедури, след като му бъдат предоставени доклади от кметовете на райони. Със Заповед № РД-09-34/20.01.2012 г. кметът на СО

е открил конкурси за организиране на ученическото столово хранене в общо седем училища на територията на район „В.“, сред които и 18-то СОУ „У. Г.“ – ученически стол и бюфет, с площ от 124 кв.м. Със същата заповед на кмета на район „В.“ и на директора на 18-то СОУ е възложено да изготвят конкурсната документация, да организират, обявят и проведат конкурса, както и да сключат договор със спечелилия участник. В изпълнение на заповедта на 11.05.2012 г. кметът на район „В.“ е утвърдил условията за провеждане на конкурс – „У-1-2012“, за организиране на ученическо столово хранене в общинските училища на територията на район „В.“. Със Заповед № РД-09-133/12.06.2012 г. е назначена комисия, която да разгледа и класира постъпилите оферти. На заседание, проведено на 14.06.2012 г., комисията е разгледала подадените оферти по допустимост и е приела, че жалбоподателят [фирма] не е представил банкова референция, поради което не е бил допуснат до участие в разглеждане по същество на предложението му и класиране. Резултатите от работата на комисията са обективирани в протокол, оформен в табличен вид. В мотивите на оспорената заповед е прието, че търговецът е приложил незаверено копие на банкова референция, което представлява непълнота на представените документи по смисъла на т. 17.1 във вр. с т. 9.1.4 от утвърдената конкурсна документация.

През 2009 г. е бил проведен конкурс за организиране на ученическо столово хранене за обект – ученически стол и бюфет в 18-то СОУ „У. Г.“. Конкурсът е приключил с постановяване на Заповед № РД-09-091/29.04.2009 г., с която кметът на район „В.“ е одобрил класиране на кандидатите в съответствие с предложението на комисията, назначена по реда на чл. 52 НУРПТК. С решение № 14/10.02.2010 г. на АССГ, 28 – ми състав, по адм. дело № 4878/2009 г., е отменена Заповед № РД-09-091/29.04.2009 г. и преписката е върната на административния орган на етап оценяване и класиране на кандидатите съобразно дадените със съдебния акт указания. По делото не са ангажирани доказателства за изпълнение на посоченото по-горе влязло в сила решение на АССГ.

От правна страна.

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване, а разгледана по същество е и основателна.

Оспорената заповед е незаконосъобразна, но не поради наведените в жалбата основания за нищожност.

1. Не може да се приеме, че Заповед № РД-09-153/19.06.2012 г. на кмета на район „В.“ – Столична община е нищожен административен акт. По делото няма приложени доказателства за наличието на обективна връзка между решение № 14/10.02.2010 г. на АССГ, 28 – ми състав, по адм. дело № 4878/2009 г. и процесния конкурс, предмет на настоящото производство. Съдържащите се в административната преписка данни обуславят извода, че атакуваният акт е заключителен в ново административно производство по провеждането на конкурс за организиране на ученическо столово хранене за 2012 г., а не слага край на висящността на процедурата, възстановена с отменителното решение на АССГ. От друга страна, за защитата срещу неизпълнение на съдебно решение е приложим реда по чл. 304 и следв. от АПК, който в случая няма доказателства да е реализиран.

2. Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, съгласно чл. 41, ал. 2 във вр. с чл. 52, ал. 2 от НУРПТК. Актът е в предписаната от закона форма, но е засегнат от отменителните основания по чл. 146, т. 3 и т. 5 от АПК.

а. Въз основа на законова делегация – чл. 14, ал. 2 във вр. с чл. 8, ал. 2 от ЗОС, редът и условията за провеждане на конкурси за сключване на сделки по управление и разпореждане с имущество, собственост на СО, са уредени в НУРПТК. В чл. 52, ал. 2 от НУРПТК изрично е предвидено, че редът за провеждане на конкурси за организиране на ученическо столово хранене е този, установен в Глава трета „Конкурси” и при спазване на специфичните разпоредби на този раздел. Съгласно приложимата разпоредба на чл. 40, ал. 2 от НУРПТК комисията, назначена за провеждане на конкурса, не допуска до участие кандидат, чиято оферта не отговаря на изискванията на конкурсната документация. В ал. 3 е предвидено, че комисията може по всяко време да проверява заявените от кандидатите данни, както и да изисква писмено представяне в определен срок на допълнителни доказателства за обстоятелствата, посочени в офертата. В конкретния случай, в т. 9.1. от Условията за провеждане на конкурс „У-1-2012” изрично и изчерпателно са посочени документите, които кандидатите представят за участие в конкурса, сред които и „банкова референция от обслужваща банка” (т.9.1.4.). Според т. 17.1. от посочените условия, непълнотата в представените документи и неспазването на изискванията, посочени в конкурсните книжа, са основания комисията да откаже регистрацията и да не допусне участник до втори етап.

Жалбоподателят е представил референция с изх. № 0071/08.06.2012 г., издадена от [фирма], но същата е приложена в незаверено копие. Предвид това, комисията е приела, че по отношение на [фирма] е налице непълнота в представените документи по смисъла на т. 17.1. от „У-1-2012” и не го е допуснала до следващия етап – разглеждане по същество и класиране на предложенията. Този извод на комисията и на административния орган е неправилен. В утвърдените условия за провеждане на конкурса - т. 9.1.4, не се съдържа изрично изискване за формата, в която е следвало да бъде представена референцията (за разлика от други документи, чието прилагане в оригинал или заверен препис е било нарочно предвидено като условие за участието в процедурата). Не е спорно, че ЕТ е представил дължимия документ, макар и в незаверено копие. Съгласно чл. 40, ал. 3 от НУРПТК, комисията е била длъжна да укаже на жалбоподателя в определен от нея срок да представи документа в оригинал или в заверено копие. Това задължение на комисията произтича и от основните принципи на административния процес, установени в чл. 7, чл. 9 и чл. 12 от АПК - на истинност, служебно начало, достъпност, публичност и прозрачност. Комисията не е изпълнила това си задължение и не е дала възможност на жалбоподателя да отстрани констатираната нередовност на документацията и то – при липсата на изрично указание в условията за провеждане на конкурса, с чието нарушаване е обосновано недопускането до участие. В този смисъл административният орган незаконосъобразно е извел упражненото правомощие от собственото си неправомерно поведение.

б. Посоченото нарушение на административно-производствените правила е довело до издаването на акт, който е в противоречие и с целта на закона. Ученическото столово хранене представлява социална дейност на общината, тъй като се субсидира от общинския бюджет и доколкото се отнася до особено уязвима група хора – децата и подрастващите, следва в най-голяма степен да се извършва при обективен избор на изпълнител. В случая, на формално основание комисията е отстранила от участие двама от петима кандидати и на практика е ограничила конкурса от състезателност на офертите, която би дала възможност да се постигнат най-добри условия (асортимент,

цена за един купон, безплатна храна за по-голям брой социално слаби деца и т.н.) при организиране на ученическото столово хранене в 18-то СОУ за определения период. в. Заповед № РД-09-133/12.06.2012 г. за назначаване на комисия за конкурса е постановена в нарушение на действащата към момента на издаването ѝ разпоредба на чл. 52, ал. 8 от НУРПТК (изм. с Решение № 210 по Протокол № 87 от 14.04.2011 г), според която конкурсната комисия се състои от 7 души и задължително включва: директорът и счетоводителят на съответното училище, представител на Училищното настоятелство, представител на районната администрация, юрист от районната администрация, представител на Дирекция „Образование” при СО, представител на СРИОКОЗ – специалист по хранене и диетика. Със заповедта съставът на комисията, назначена да проведе конкурса за организиране на ученическо столово хранене в 18-то СОУ, е определен в противоречие с императивното изискване на цитираната разпоредба, тъй като в него не е включен директорът на училището и представител на Училищното настоятелство. Посоченото като представител на 18-то СОУ в заповедта лице – Б. Я., не е ясно какво качество има и дали представлява директора на училището. По делото не са ангажирани доказателства директорът на 18-то СОУ да е делегирал правомощията си по чл. 52, ал. 8 от НУРПТК на което и да е трето лице, а освен това подобна възможност не е и нормативно предвидена. Недостатъчна за установяване на посочените по-горе факти се явява представената декларация от Я., според която тя заема длъжността на помощник-директор по А..

Изложеното мотивира съда да отмени обжалвания административен акт и да върне преписката на органа. Последица от отмяната на заповедта е възстановяването на висящността на конкурсната процедура, която следва да продължи с повтаряне на административно-производствените действия, възприети от съда за порочни, и да приключи с надлежен акт за определяне на класирането на кандидатите. Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, в полза на жалбоподателя е възникнало правото на разноски в производството в размер на 50 лева за платена държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 34 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РД-09-153/19.06.2012 г. на кмета на район „В.” – Столична община.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] сумата от 50 (петдесет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване, пред Върховния административен съд, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

